

лъмо почитание отъ васъ. По-голѣмо почитание отъ това, съ което се ползува голѣмия прѣстъ има ли? Палецътъ подкрѣпя всичкитѣ прѣсти. но има нѣщо, по което всички си приличатъ, въ което всички сж равни — то е, че всички еднакво страдатъ. Дѣто и да заболѣятъ, голѣмиятъ или малкиятъ прѣстъ, въ болестта имъ нѣма разлика. Като те заболи малкиятъ прѣстъ, тъй го пазишъ, както ако би тѣ заболѣлъ и голѣмиятъ прѣстъ. Само въ страданията си прѣститѣ сж равни. Слѣдователно, ние се мязаме въ свѣта само по страданията. За да ви докажа, че сме равни, трѣбва да страдаме. Щомъ страдаме, всинца сме равни. Господъ, за да ни покаже, че сме еднакви, дава ни страдания, и тогава се приравняваме като стрдаме, спомняме си и за своитѣ братя. Голѣмиятъ прѣстъ като заболѣе, казва на другитѣ прѣсти: „Мълчете вие тамъ, не говорете!“ Щомъ заболѣе малкиятъ прѣстъ, показалецътъ не се показва, той се свива. Кждѣто и да ходите, вие показвате все малкия си прѣстъ, него сочитѣ навсѣкждѣ значи, малкиятъ прѣстъ заповѣдва, всици му се подчиняватъ: и голѣмиятъ, и показалецътъ, всички му се подчиняватъ. Значи, въ свѣта има една Божествена философия, която примирява всички противоречия. Тя е философията на страданията. Щомъ дойдатъ страданията въ